

> Hanka, vykladatel kódu FAI se opět na glidingu ozval se starou
> pohádkou kterou káže mladým plachtařům kteří mu slepě věří. Už jsem měl o
> něj strach ale zatím pořád letos ještě hoří: Jeho pohádka má dva body:

> 1) Stále dokola tvrdí, že musíš na závody doma, jinak nemůžeš na
> zahraniční. Nevím jak je to u plachtařů, ale předpokládám stejný trend jako
> u nás akrobatů - přihlaš se kam chceš a jeli tam místo, jed' kam chceš.
> Nepotřebuješ k tomu blbnou doma na přeháňkových závodech. Jak to tedy je?
> Máš vůbec zájem o závody v malém českém rybníčku?

> 2) Vykladatel mu říkám protože jsem viděl několik jeho překladů. Úroveň
> Angliny prvního ročníku na gymplu, překlad s nikým dále nekonzultuje a pak
> je z toho místo překladu chybný výklad, podle kterého lítá celé stádo
> plachtařů třeba i několik sezon. Podle jeho výkladu, mají Tvoje rekordy
> které jsou ustanovující menší hodnotu než ty, které už ustanovený rekord
> překonaly. Jak to je v realitě? Jsou méněcenné jak se snaží všem namluvit?

> Dík
> p.

Ahoj, u nás musíš mít štemplík AeČR, tedy těch kteří Tě vysílají na ty závody co mají co do činění s FAI. Tedy musíš mít požeňání, tzv. nominaci stejně jako na všechny domácí soutěže které berou jako kvalifikační. Zúčastnila jsem se v minulosti dvou zahraničních bez jejich potvrzení. Bylo to na pozvání národního Aeroklubu Německa a Polska a jednalo se o jejich národní mistrovství. Štemplík ale nepotřebuješ na rekordy před jejich dosažením či pokoušením se o ně, takže začnu jimi.

Podle teorie kterou předdeslal dotyčný, tedy že jsem ustanovovala rekordy i první tisícovka byla ustavujícím rekordem, protože se jednalo o překonání ustanovené minimální hranice 1000 km. Abych byla konkrétní u jednoho z mnou dosažených rekordů vzdálenosti na trojúhelníku 1000 km který byl prvním kdy ženou dosažený. Když už půjdeme po významu slov, tak když překonáš rekord nějakým výkonem, tak se dá hovořit že jsi rekord překonal. Pokud jej uznají na FAI tak jsi jeho hodnotu jednoduše ustanovil. Dosáhl. Může to být o minimální hranici stanovenou FAI a nebo také podle toho jak se ti zadaří. To jen tak na úvod k mystifikování veřejnosti „slovičkařením“, jehož význam zůstává záměrně neobjasňován.

Koncem 90. let IGC FAI překopala klasifikaci rekordů. Dříve mimo „General“, tedy společné a přístupné i ženám, a samostatné „Feminine“ či „Femine“, byly třídy „Single seater“ a „Double seater“ a „Gliders“ a „Motor Gliders. Tedy jenomístné a dvoumístné větroně a větroně bez motoru a s motorem. Nově namísto těchto rozhodli o rozdělení do tříd „Open“ a „15-meters“. Přestal se tedy brát ohled na obsazení co do počtu členů posádky nebo zda máte či nemáte motor a přešlo se na dělení podle délky rozpětí. Dokonce vím, že se svého času jednalo o zrušení samostatné kategorie žen. Zajímavé bylo že jsem toto zaslechla že padl návrh na FAI a že je tomuto aktivně nakloněn pokud jde o „navrhovatelství“ i náš delegát IGC FAI. Tedy návrh od toho samého člověka, který pár let předtím tvrdil v článku v Letectví co-by státní trenér, že ženy se nikdy nemohou vyrovnat mužům a dával tím na vědomí, že na „jejich“ mistrovství světa nemají co pohledávat. Přičemž dříve ženy samostatně MS neměly a i dnes, když samostatně již mají, se MS společně s muži zúčastňují a mistrně světa (dříve mistrně Evropy) na jejich MS automaticky postupují. Dnes je to stejně tak úsměvně znějící, jako když mi s prvními rekordy lepšími než je kategorie General (u nás všeobecná) pan Dodal tvrdil, že tato

kategorie přísluší jen a pouze mužům a do všeobecné mi ty „ženské“ odmítal zařazovat. A stejně tak byla úsměvná iniciativa českého delegáta, který inicioval na FAI jednání o zrušení možnosti přihlásit za rekordy výkon do více disciplin, i když splňoval podmínky u všech kam přihlašoval. Jak mi bylo podáno, toto vzbudilo na IGC údiv o to větší, že se jednalo o delegáta z jehož země se v té době schvaloval největší počet světových rekordů.

Samozřejmě rekordy byly dosahovány jak s érama do 15 metrů tak těmi s rozpětím větším a toto nebylo podle tehdejších tabulek tříděno (třídily se podle jednomístných, vícemístných a s motorem a bez něj) takže to bylo FAI vyřešeno následovně. Tam kde byla hodnota světových rekordů dohledatelná v příslušných kategoriích u stávajících či předcházejících rekordů světových pro příslušné rozpětí tak byly dány hodnoty těchto výkonů jako minimální. Stejně tak pro nově vzniklé disciplíny jako byl let přes předem deklarované 3 otočné body či volná návratová trať sáhli při výběru i do výše hodnot rekordních výkonů, které již byly aktuální či již byly překonány. Současně si FAI nechala zaslat tabulky rekordů všech národních aeroklubů a vyhledala hodnoty dosud nejvyšších rekordů podle rozpětí a ty povýšila o hranici o kterou se musí překonat daný rekord. Na vzdálenost to tenkrát bylo 10 km a na rychlosti o 2 km/hod. Tyto v případě potřeby doplnila hodnoty chybějící z převzatých hodnot rekordů uznaných kdy za světové a dala jako minimální hranici pro „budoucí“ rekord.

Takže se překonávaly výkony mnohdy již neaktuálních rekordů světových a nebo výkonů, které nestačily na výkony světové ale byly uznanými rekordy národními pro příslušnou třídu a FAI jejich hodnotu stanovila co-by minimální. Neaktuálních například proto, že byl dosažen světový výkon lepší na dlouhém éru a ten byl platný, ale předchozí byl na patnáctimetrovce, či s motorem či bez něj, světový a nebo národní. Pokud tedy měl některý z národních aeroklubů výkon lepší než byl rekord kdy dosažený světový v patnáctimetrovkách či v motorizovaných či nemotorizovaných, jako prokazatelně uznaný, tedy kdy figuroval v tabulkách členského národního aeroklubu, tak byl použit jako výchozí hodnota. Snad dostatečně objasněno. Uff...

Co k tomu dodat? Tato možnost byla dána celosvětově a všem. Výkony byly stanoveny s minimálními dosaženými hranicemi přičemž se vycházelo z reálných (kdy dosažených) hodnot.

S podáním že jsem vlastně rekordy „jen“ ustanovovala a ne překonávala jsem se setkala v minulosti a po prvopočátečním úžasu co domácí elévové dokáží vyprodukovat jsem z toho měla srandu. Ono je fajn když o vás doma prohlásí, že ne FAI ale vy ustanovujete hodnotu výkonů pro celý svět. Tím dávali na vědomí že to je právě jejich pilotka, kterou má svět co dohánět. Pointa ale byla taková, že to mělo vyznít jako že cokoliv uletím a přihlásím, bude uznáno za rekord. Taky by bylo teoreticky prima privilegium, nemyslíte?

Stejně tak je obdivuhodné jak dokázali v povědomí zakořenit, že vlastně rekordy jsou k ničemu a nikoho už nezaráží, že nejen já ale i ostatní plachtaři vyráží do Austrálie, Afriky, Ameriky a o rekordy se pokouší. Pročpak asi když jsou k ničemu? K ničemu jsou protože je dosáhla Zejdová, čímž nejen ti kteří se o ně sami pokouší a toto rozšiřují brnkli na strunku mnohým dalším, kteří buďto nemají ponětí o tom, že opak je pravdou a nebo je zášť natolik oslepila že rádi přizvukují a šíří dál. Rekordy jsou totiž to, čeho si FAI cení nejvíce. Stačí zalistovat v knize vydané ke 100. výročí FAI High Flyers. Buďto tedy prohlubují zášť vůči mně a tátovi u letecké veřejnosti účelovým znehodnocováním dosaženého a nebo nemají o podstatě ponětí. Toto ovšem od delegáta FAI Cihláře lze těžko očekávat.

Vše došlo tak daleko, že mě Dodal zapřel i před FAI. Měla jsem být v desítce High Flyers, kterou FAI vybrala a která byla vyhlašována na slavnostním ceremoniálu k tomuto výročí. Dodatečně jsem se dozvěděla, že se dotazovali na kontakt na mne u Dodala. Ten jim řekl že moji adresu nezná, neví kde pobývám a že již nelétám a nejsem členkou Aeroklubu ČR.

Pokračování o závodním létání během dne. Snad to k rekordům je dostačující. Mohla bych popisovat nekonečné boje při jejich uznávání u Aeroklubu a s jednotlivými funkcionáři, Dodalem a Cihlářem. Jak fungoval Sportovní kód u nás, jak mi tvrdili že jsou tzv. České dodatky a těmi se mám řídit u národních rekordů, přičemž si odporovaly s pravidly pro rekordy světové. Na to tenkrát Dodal vymyslel „lék“. Prý se mám rozhodnout jaký rekord poletím, zda národní či světový, před startem. Moji argumentaci že ale národní rekord v případě uznání za světový má být zařazen také a že bude odporovat v tom případě „jejich“ dodatku, bral jako vzpurnost.

A pokud jde o vykladatelství originál znění Sportovního kódu FAI tak mám opravdu nejeden veselý příběh z natáčení. IGC zavedla nové tratě na free způsob. Než se dostaly do dnešní podoby trochu experimentovali a figl v jejich pochopení byla znalost anglických niancí.

To jak někdy v 94 konečně přemluvili Hendrycha aby znění SC, které platilo od podzima přeložil a použil koonečně místo znění českého dodatku na školení komisařů někdy zjara jsem popisovala. Nejspíš překlad přes zimu nestihl a tak přednášel přímo z originálu překladem natvrdo. Všichni byli dost zmateni, přednášel úplně ptákoviny. Mohu to posoudit, protože jsem pár měsíců trať které se to týkalo přihlašovala za světový rekord a byla uznána.

O nějakou dobu později jsem „narazila“ na problém obdobný. Dokumentaci, která prošla a byla schválena v Austrálii dvěma komisaři (oba dva zpracovávali ročně několik desítek výkonů přihlášených za rekordní) byla po zaslání Australany na AeČR shledána Dodalem a Cihlářem (a prý i PK) nejen za nedostačující, ale rovněž podle nich výkony neplatily protože nebyla dodržena pravidla. Při procesu než se dokumentace dostane na FAI jste časově limitováni a hrozilo, že prošvihnou termín do kdy se má na FAI zaslat.

Korespondence s Austrálií, kde panu Dodalovi pan David Jansen objasňoval, že výkony jsou v pořádku neměla váhu na rozhodnutí, že dokumentaci na FAI nezašlou protože ji neschválili bral jako konečné řešení. Až po důrazných telefonátech, kdy jsem Dodalovi řekla že pokud nezašlou oni zašlu na FAI kopie ať posoudí, zda výkony byly či nebyly platné, dokumentaci odeslal. A světe div se, výkony byly schváleny a pan Dodal byl nucen přiřadit je do tabulek národních rekordů.

V příštím vydání Sportovního kódu již byly zahrnuty hned v úvodu dvě myšlenky. A to že v případě že dojde k jakémukoliv rozporu ve výkladu SC tak platí anglická verze a ne překlad NAC. Dále tam bylo speciálně uvedeno, že slovo „will be“ míní „bude“ na rozdíl od „should be“ které je ve významu „může být“. On totiž český překlad toto nerozlišoval a Češi se tímto zapsali do dějin.